Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 27 (967) * miercuri 1 iulie 1964 * 8 pag. 30 bani

Puternic imbold spre noi succese

Oamenii muncii din patria noastră au primit cu bucurie și cu un sentiment de dragoste fierbinte față de partid **Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la majorarea salariilor la toate categoriile de salariați, reducerea unor cote ale impozitului pe salarii și creșterea plafoanelor de salarii în funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii.**

Hotărîrea — o nouă expresie a politicii partidului și guvernului de ridicare continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, se adaugă la șirul de măsuri similare luate de-a lungul anilor de partid și guvern. Astfel, **majorările de salarii din anii 1960—1962 au făcut ca veniturile salariaților să sporească, în 1963, cu aproape 5 miliarde de lei.** S-au efectuat, de asemenea, reduceri de prețuri la diferite bunuri de consum, la unele categorii de salariați s-a desființat sau s-a redus impozitul pe salarii, au fost acordate alocații de stat pentru copii, au fost sporite pensiile. A continuat vasta operă de construcție de locuințe, școli, spitale, cinematografe, s-a introdus gratuitatea manualelor școlare pentru elevii claselor I—VIII. **Numai în anul școlar care s-a încheiat de curînd au fost dăruite pionierilor și școlarilor din clasele I—VII peste 17 milioane de manuale școlare, în valoare de 85 milioane lei. De asemenea, alocația de stat pentru copii, în țara noastră, a depășit într-un singur an, 1963, suma de 2 miliarde și 400 de milioane lei. Tot într-un singur an, ultimul, s-au construit pentru elevi 4 200 săli noi de clasă, ceea ce reprezintă circa 12 săli de clasă construite pe zi! Din 1956 și pînă în 1964, un milion de copii și-au petrecut vacanțele în tabere și colonii, la munte și la mare.**

Ansamblul de măsuri luate de partid și guvern pentru o nouă ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii necesită fonduri importante. **Veniturile salariaților vor spori cu circa 400 milioane lei în 1964 și cu 3,8 miliarde de lei în 1965.** Cuprinzînd toate ramurile și activitățile din economia națională, sporul de venituri, la nivelul unui an întreg, va însuma 6,8 miliarde lei.

Aceste măsuri de ridicare a nivelului de trai au fost posibile datorită politicii partidului de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare armonioasă și continuă a întregii economii naționale. Oamenii muncii sprijină și traduc cu entuziasm în viață politica înțeleaptă a partidului, muncesc cu avînt sporit, în fabrici și uzine, pentru a da produse mai multe și de calitate mai bună, pe ogoare, unde în aceste zile se dă bătălia pentru recolta de cereale. Însuflețiți de recenta Hotărîre, oamenii muncii din întreaga țară desfășoară și mai larg steagul întrecerii socialiste, hotărîți să întîmpine cu succese deosebite marea sărbătoare națională — a XX-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist.

Plenara Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor

În ziua de 29 iunie a.c. a avut loc Plenara Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor la care au participat membrii și membrii supleanți ai C.C. al U.T.M., primii secretari ai comitetelor regionale U.T.M., șefii de secții și adjuncții șefilor de secții ale C.C. al U.T.M., redactorii șefi ai publicațiilor pentru tineret și copii.

La lucrările Plenarei a luat parte tovarășul Nicolae Ceaușescu — membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Plenara a analizat mersul îndeplinirii sarcinilor ce stau în fața Uniunii Tineretului Muncitor în legătură cu întîmpinarea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei noastre și a stabilit măsuri în vederea intensificării activității organelor și organizațiilor U.T.M. pentru ca întregul tineret, alături de toți oamenii muncii, să întîmpine cu noi succese marea sărbătoare națională a poporului romîn. Plenara C.C. al U.T.M. a adresat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, o telegramă, în care exprimă sentimentele de bucurie și profundă recunoștință ale întregului tineret față de recenta Hotărîre a Partidului și Guvernului privind îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale oamenilor muncii, hotărîrea tineretului de a nu precupeți nici un efort în îndeplinirea sarcinilor mărețe trasate de partid în vederea desăvîrșirii construcției socialiste în scumpa noastră patrie.

Plenara C.C. al U.T.M. a adoptat unele măsuri organizatorice privind componența Biroului și Secretariatului C.C. al U.T.M. Tovarășul Virgil Trofin a fost eliberat din funcția de prim-secretar al C.C. al U.T.M., în legătură cu trecerea sa în muncă de partid. Plenara a ales pe tovarășul Petru Enache în funcția de prim-secretar al C.C. al U.T.M., iar pe tovarășul Gheorghe Stoica ca membru în Birou și secretar al C.C. al U.T.M.

Pe șantier

La construcția noului local de școală ce se ridică în comuna Boghești, *raionul* Adjud, *ajută cu drag și pionierii. Adeseori ei sînt prezenți pe șantier și dau o mînă de ajutor zidarilor la prepararea mortarului, duc cărămizi pe schele. Cînd școala va fi gata, pionierii se vor mîndri că și-au adus și ei contribuția.*

150 de coșulețe

În întîmpinarea zilei de 23 August, pionierii de la *Casa de copii școlari* din *Curtea de Argeș* merg deseori la gospodăria agricolă colectivă din comuna Noapteș, în apropierea orașului și dau o mînă de ajutor. Zilele trecute ei au avut prilejul să participe la o muncă foarte plăcută: culesul căpșunilor. În cîteva ore ei au umplut 150 de coșulețe cu căpșuni.

Concurs

La Grupul școlar „Simion Bărnuțiu" din Zalău *s-a desfășurat nu demult un interesant concurs „Drumeții veseli" intitulat „Înflorești, patrie iubită". Pe primele locuri s-au clasat pionierii: Martan Eugenia, Opriș Traian și Marian Florica.*

La expoziție

În cinstea măreței aniversări, școlile de 8 ani din *Piatra Neamț* au organizat o frumoasă expoziție cu lucrări de-ale pionierilor și școlarilor. Expoziția se bucură de mult succes, căci atît desenele cît și broderiile, cusăturile naționale și obiectele din lemn sînt lucrate cu multă migală și îndemînare.

Cea de-a XIV-a ediție a Cupei „Scînteia pionierului" la natație

O dată cu sosirea zilelor călduroase, ștrandurile din Capitală și-au deschis porțile.

Și anul acesta „Scînteia pionierului", în colaborare cu Comitetul orășenesc U.T.M. București, Consiliul orășenesc U.C.F.S. și Palatul pionierilor organizează Cupa „Scînteia pionierului" la natație, competiție dedicată zilei de 23 August.

Ca și în anii trecuți, mai întîi se organizează **FAZA PE TABARA LOCALA, care se va desfășura între 6 iulie — 26 iulie.** Apoi, primii 3 clasați în această etapă își vor disputa întîietatea în **FAZA RAIONALA, care se va ține între 27 iulie — 8 august,** la bazinul de înot de la Palatul pionierilor sau la alte bazine din Capitală. **La FINALA PE CAPITALA, care va avea loc în ziua de 15 august, ora 9 dimineața, la bazinul** de înot de la Palatul pionierilor, vor participa concurenții care s-au clasat pe primele trei locuri în faza raională.

Activitatea la bazinul de înot de la Palatul pionierilor va începe curînd. **Zilnic vor sosi cîte două raioane din Capitală, după cum urmează: LUNI — raionul Tudor Vladimirescu și raionul 30 Decembrie; MARȚI — raioanele Lenin și 16 Februarie; MIERCURI — raioanele N. Bălcescu și 23 August; JOI — raioanele Lenin și 16 Februarie; VINERI — raioanele Grivița Roșie și 1 Mai; SÎMBATA — raioanele Lenin și 16 Februarie.**

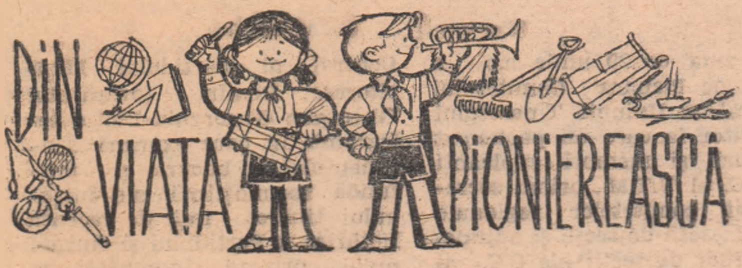
Activele pionierești din taberele locale sînt invitate să organizeze faza pe tabără locală la bazinul de înot de la Palatul pionierilor numai în zilele cînd raionul respectiv e programat, conform tabelului de mai sus.

La a XIV-a ediție a Cupei „Scînteia pionierului", întrecerile vor fi organizate pe două categorii de vîrstă: prima categorie îi cuprinde pe pionierii între 9—11 ani inclusiv, iar cea de a doua categorie pe cei între 12—14 ani inclusiv.

Probele de concurs, atît pentru băieți cît și pentru fete, vor fi următoarele:

(continuare în pag. 7-a)

În tabăra locală

Zile de august, August luminos!

Întrebați-i pe părinții voștri: cum a fost atunci, în august? Și vă vor spune cum, sub conducerea Partidului Comunist din Romînia, oamenii muncii, armata romînă au eliberat țara de fasciști și, apoi, cu nesfîrșită dragoste, au șters, cu palmele lor aspre, lacrimile de foc și sînge de pe obrazul drag al patriei. În dărîmăturile fumeginde ale războiului au izbit cu tîrnăcopul. Așa s-au pus temeliile unei vieți noi, născută din dragostea comuniștilor, fierbinte ca dogoarea soarelui de august.

Aceasta este sărbătoarea pe care întregul nostru popor se pregătește s-o întîmpine. Ei îi închinăm, cu toții, cele mai frumoase rezultate, întreaga noastră putere de muncă.

Activul pionieresc al taberei locale de la Școala medie nr. 5 „Gheorghe Barițiu" din Cluj și-a propus ca întreaga activitate a taberei să fie dedicată marii sărbători a poporului nostru — a XX-a aniversare a Eliberării.

În activitatea pionierilor din tabăra locală un loc important îl au concursurile. De aceea, pregătirile sînt în toi pentru concursul-șezătoare „Cu cîntec, joc și poezie, te slăvim, măreață sărbătoare!". Pionierii participanți la concurs au avut în vedere alegerea celor mai frumoase cîntece, a celor mai frumoase dansuri populare și a celor mai frumoase poezii închinate patriei, partidului și poporului nostru muncitor. Cine va cîștiga? Evident, cei care vor prezenta cele mai frumoase cîntece sau dansuri, dar mai ales, cei care le vor interpreta foarte frumos.

Tot un concurs — de data aceasta de muzică și poezie — va fi concursul: „În fața hărții". E frumoasă inițiativa activului pionieresc de la Școala medie „Gheorghe Barițiu", de a vorbi despre noile realizări, despre marile construcții ale patriei noastre, folosind cîntecele închinate orașelor patriei, pagini din literatura noastră care cîntă realizările poporului nostru în cei 20 de ani ce au trecut de la Eliberare.

Pentru că în această unitate sînt mulți foto amatori, pionierii au hotărît să organizeze un concurs de fotografii intitulat: „Realizările patriei în 20 de ani de viață liberă". Regulamentul acestui concurs prevede ca fiecare participant să se prezinte în concurs cu fotografii reprezentînd construcțiile cele mai reprezentative din orașul Cluj. Cu cele mai bune fotografii premiate se va face o expoziție în incinta taberei.

Și ca să încheiem capitolul concursuri trebuie să vorbim și despre concursul sportiv „Cel mai bun". Acesta are două probe — tenis și înot — pe care concurenții au obligația să le treacă cu cel mai bun scor și, respectiv, cu cel mai bun timp. Nu ne îndoim că toate aceste concursuri vor găsi, în rîndurile pionierilor, după preferințe și talent, mulți participanți.

Dar programul de activități al taberei locale prevede încă o acțiune foarte interesantă: turul orașului Cluj, cu autocarele, după care se va organiza adunarea pionierească „Orașul natal și cei 20 de ani de tinerețe", unde vor discuta despre realizările și construcțiile din orașul Cluj în anii regimului nostru democrat-popular.

Și pentru că vacanța înseamnă și excursii, activul pionieresc de aici a prevăzut, pentru această perioadă, două excursii: una la gospodăria agricolă colectivă Dezmir și alta la Someșul Rece. În prima vor căuta să afle cît mai multe lucruri despre gospodăria colectivă de la Dezmir, în cea de-a doua excursie vor face fotografii și vor culege creații folclorice noi pe care le vor transcrie sau le vor înregistra pe bandă de magnetofon.

Urmează apoi o drumeție la Stana — o localitate pitorească din apropierea Clujului — unde se vor organiza jocuri de orientare. Și de prin aceste părți pionierii vor face înregistrări pe bandă de magnetofon, imprimînd cîntece din folclorul nostru nou.

Brigada artistică de agitație se pregătește intens pentru programul pe care-l va prezenta în 24 august în fața pionierilor din comuna Apahida, cu care s-au înțeles să-și petreacă o zi comună de vacanță.

Acestea sînt doar cîteva spicuiri din programul de activități al taberei locale de la Școala medie „Gheorghe Barițiu" din Cluj.

Fără îndoială, fiecare activ pionieresc din taberele locale e preocupat să organizeze cele mai interesante activități, să întîmpine marea noastră sărbătoare cu acțiunile cele mai frumoase.

OANA MAGDU

Elevii Școlilor de 8 ani nr. 7 și 10 din cartierul Steagul-Brașov, în vizită la Uzinele „Tractorul".

Copiii de pe scara B

Trei oameni în vîrstă stau în parcul din Piața Palatului, străjuiți de cei 25 de copii, toți din blocul 1, scara B. E o ședință... deschisă. S-au cerut mai întîi carnetele de note. Frunzărindu-le, tovarășul Popescu Petre, locatar din bloc, a rămas o clipă pe gînduri. Apoi a spus:

— Văd că toți aveți nota 10 la purtare. E foarte bine. Dar nu-i de ajuns să aveți asemenea note numai la școală! Ia să vedem ce notă merită fiecare dintre voi la comportarea în bloc!

Deodată se făcuse liniște. Popescu Mariana, emoționată, începu să facă propuneri.

— Cred că merită nota 10 Udran Liviu, Enache Adrian, Gabriela... — nu, nu sînt de acord! Să-i dăm nota 8 lui Gabriela...

— De ce?

— Se joacă pe scări împreună cu alte prietene de pe celelalte scări, fac gălăgie tocmai atunci cînd dorm părinții noștrii.

— Dar unde să ne jucăm? se aude un glas.

Se face liniște din nou. Intervine iarăși tovarășul Popescu.

— Aveți la capătul blocului nr. 2 un scuar construit anume pentru voi.

— Da, dar acolo vin și alți copii de pe celelalte scări, obiectă Mircea.

— Foarte bine. Vă jucați împreună cu ei. Puteți organiza chiar unele întreceri. De pildă, la săritura în lungime, la fotbal...

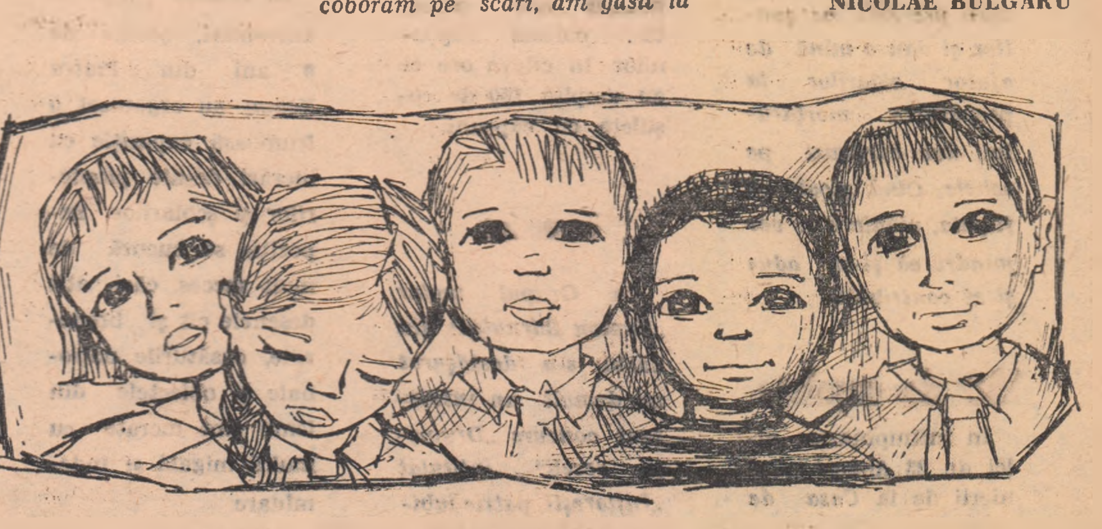
Mulțumiți de acest răspuns, copiii au promis să nu se mai joace pe scări, au hotărît să respecte odihna părinților lor.

— Mai avem încă ceva de discutat, copii. Alaltăieri, cînd coboram pe scări, am găsit la un etaj mai multe cutii de conserve goale și un pachet. M-am întors din drum și le-am dus la coș...

— Ce-ar fi, zise Doina, dacă ne-am întrece cu copiii de pe celelalte scări pentru a păstra nu numai liniștea, ci și curățenia pe scară?

Fără să stea prea mult pe gînduri toți copii au aprobat-o. Cine va cîștiga întrecerea? Iată întrebarea la care îi rugăm pe copiii de pe scara B să ne răspundă!

NICOLAE BULGARU

Desene: **ADRIANA MIHAILESCU**

Grijă deosebită

Cu bucurie și recunoștință am aflat de Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 24 iunie a. c. Această Hotărîre oglindește înflorirea economică a patriei noastre, transformările înnoitoare ce au loc continuu prin înfăptuirea politicii înțelepte a partidului nostru.

Hotărîrea oglindește, de asemenea, grija continuă pe care o are partidul pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Multă atenție a acordat partidul nostru și celor ce instruiesc și educă tinerele vlăstare ale patriei. Această nouă dovadă a prețuirii muncii noastre ne însuflețește de dorința de a munci conștiincios, de a lupta pentru aplicarea în viață a politicii partidului. Ne vom strădui să răspundem cu cinste sarcinilor din etapa actuală a desăvîrșirii construcției socialismului în patria noastră.

Vom munci cu toată dragostea și priceperea noastră, pentru a instrui și educa tînăra generație în spiritul dragostei față de patrie, față de partid și popor.

CONSTANȚA GHEORGHE
învățătoare
Școala de 8 ani nr. 1, Curtea de Argeș

O veste bună!

Era prima pauză. Tocmai ne pregăteam să mîncăm cîte ceva cînd, din altă secție, veni în mare grabă un muncitor.

— Nu v-au sosit încă ziarele? Citiți, citiți, ne spuse întinzîndu-ne ziarul din ziua aceea.

Îl vedeam cît se bucură că tocmai el este cel care ne aduce o veste atît de importantă. Și, într-adevăr, avea de ce să fie bucuros. Și nu numai el, dar noi, toți, am simțit o mare mulțumire aflînd despre Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la majorarea salariilor, cu privire la reducerea unor cote ale impozitului pe salarii și în legătură cu alocația de stat pentru copii.

Ce discuții însuflețite au urmat! Unii spuneau că le va fi mai ușor să-și cumpere unele lucruri, alții vorbeau despre alocația pentru copii... În ceea ce mă privește, mi-au trecut o sumedenie de lucruri prin cap. M-am gîndit la soția care se va bucura, la cei 2 copii, care vor putea trăi și mai bine acum. Ne vom lua negreșit televizorul. Dar nu numai despre lucrurile acestea am vorbit în ziua aceea, ci și despre uzina noastră, despre secția în care lucrăm și care-i fruntașă. Socotim de datoria noastră, a muncitorilor, să răspundem grijii partidului și guvernului prin noi realizări, să dăm lucru de bună calitate, să realizăm cît mai multe economii. Hotărîrea partidului și guvernului va fi pentru noi un puternic imbold de a munci cu însuflețire, pentru a depune toate eforturile ca republica noastră dragă să fie tot mai bogată, mai puternică.

CONSTANTIN DAIA
strungar la Uzinele metalurgice „Timpuri noi", București

Dragă redacție

Locuiesc împreună cu familia mea într-un apartament din blocul nr. 4 de pe Calea Mărășești din Bacău. De jur-împrejur se înalță alte blocuri împrejmuite de spații verzi, de flori.

Acum, în vacanță, pînă la plecarea în tabără, nu mă mai satur colindînd colțurile cele mai frumoase ale orașului unde se înalță mîndre noile construcții.

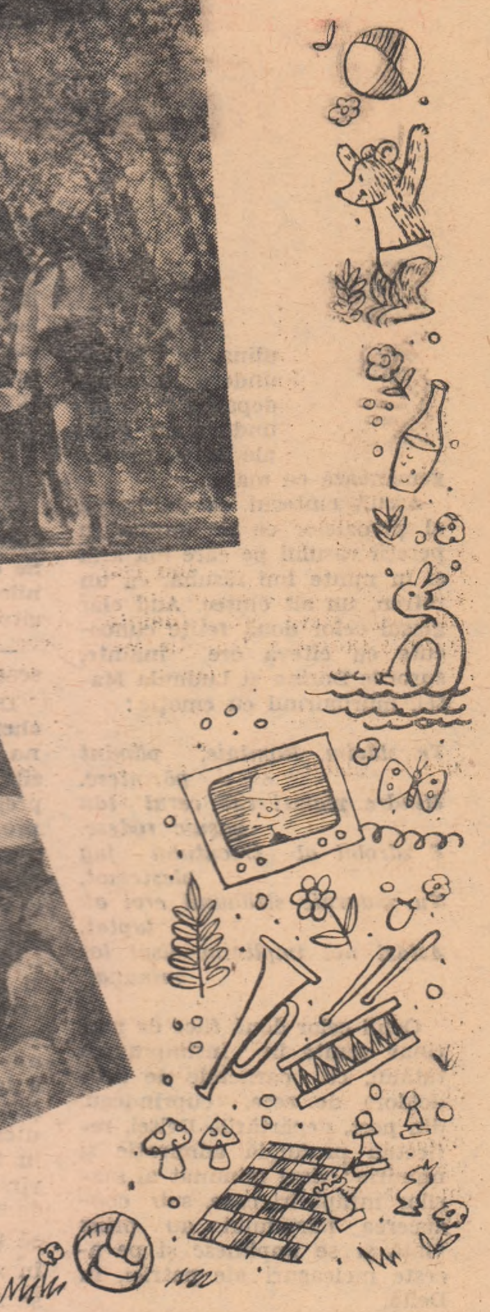
La aceste bucurii se adaugă și Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștrii, privind majorarea salariilor. Alături de părinții mei, muncitori la întreprinderea „Confecția" mă mîndresc și eu cu această nouă dovadă a marilor succese obținute de poporul nostru, a grijii pe care ne-o poartă Partidul Muncitoresc Romîn.

pioniera CIORNEI RODICA,
Școala generală de 8 ani nr. 9, Bacău

DE LA SNAGOV LA ARGEȘ

Parcă am fi în luna lui cuptor. Uf, ce zăpușeală! Și mașina abia ne mai poartă pe șoseaua încinsă de căldură.

Ce program or avea copiii la ora asta, în care soarele și-a lăsat razele fierbinți în voie peste umerii noștri? Poate sînt la ștrand, poate bat mingea prin pădurea care, desigur, ne așteaptă.

Ei, dar mai avem pînă ajungem! Comunele prin care trecem au împrumutat ceva din rîsul soarelui. Un viraj scurt. Snagov-parc. În fața noastră se desfășoară pădurea. Miros de ierburi, de prospețime, de verdeață. Nici o disciplină, în pădurea asta: păsările se întrec care mai de care ca într-o sală de repetiție. Ne cam încurcă. Uite, pare-se că am greșit cărarea. Ca din senin, în preajma noastră prinde viață o lume de basm. Pe o cabană mică, de lemn, în culorile curcubeului, ne salută un ursuleț costumat de toată frumusețea, în chiloței roșii și maiou, gata pentru gimnastica de înviorare. N-apucăm să-i spunem bine „bună dimineața, ursulețule!" că de alături, de pe o pînză de cort, ne dă binețe capra, care tocmai îi sfătuiește pe cei trei iezi ai săi să fie cuminți pînă se va întoarce.

Și așa, rînd pe rînd, de unde vrei și nu gîndești, o întreagă lume a pădurii — cerbii, căprioarele, iepurii, temători pînă și de freamătul ierbii, ne înconjoară de pe pînzele celor 33 de corturi de toate mărimile risipite într-un colț al pădurii.

Numai că... lipsește Albă ca zăpada! Nu-i nimic, cei 220 de „pitici" găzduiți aici nu-i vor simți lipsa. O vor găsi în chioșcul-bibliotecă printre cele 800 de volume aduse anume pentru ei.

Dar ce nu vor găsi ei aici!...

Vă e foame? Fuga în sala de mese. O plăcere să mănînci tot felul de bunătăți în chioșcul ăsta mare și colorat, cu măsuțe mici, cu scaune joase.

Vă e sete? Cîțiva pași la un mic chioșc de răcoritoare. Ce doriți? Sirop, limonadă? Sînteți serviți la cerere.

Doriți să vizionați un film? În fața corturilor, un ecran mare, o sală-n aer liber cu scaune cam tot atîtea cît numărul vostru, vă așteaptă. Cabina de proiecție e în spatele sălii. O față a cabinei, prin două ochiuri mici, privește spre ecran. Cu cealaltă față, e altă poveste. Aici e instalat televizorul. După preferințe: film sau televizor.

Poate alții dintre voi sînt nerăbdători să se-ntreacă-ntr-o partidă de șah. Clubul plin cu desene din cele mai hazlii e deschis. Succes la șah!

Dar s-a făcut tîrziu de cînd tot stăm de vorbă. O clipă în fața catargului: drapelul flutură în adierea ușoară a vîntului. Și atunci, la deschiderea taberei, cînd în sunetul goarnelor, în răpăitul tobelor, în cîntecele voastre, el s-a înălțat peste tabăra de pionieri și școlari a raionului 1 Mai, a luat în înalturi cu el gîndurile voastre pline de recunoștință față de partidul părinte, care veghează ca visele să vi se-mplinească și ca zilele copilăriei să fie mereu pline de lumină.

Și acum, să mergem împreună, la tabăra pionierilor din raionul Lenin. Din nou în mașină, din nou în pădure: de data aceasta la Buda-Argeș. La marginea ei, un grup de pionieri se întrec într-un meci de fotbal.

— Bună ziua, copii! Cum vă simțiți? Sînt minunate zilele de tabără, nu?

— Daaa, ne răspunde un cor de copii.

Urmăm pe firul Argeșului pînă ajungem în incinta taberei. La un moment dat ne oprim. Auzim lovituri ca într-o minge, apoi glasuri vesele. Strașnic! Uite, șase cabane pentru copii, clubul, cantina... Frumos! Totul e luminat cu neon. Clubul e plin de copii. Cantina la fel. Deasupra desenelor, care îi înconjoară din toate colțurile, stă scris cu litere mari: „Mulțumim din inimă partidului pentru copilăria noastră fericită". Și cîntecele lor fac să freamăte pădurea de bucurie.

EL. SKIBINSKI
MARTA CUIBUȘ

Hai la drum!

Acum, în vacanța mare, întîlnești aproape peste tot grupuri, grupuri de pionieri și școlari porniți în excursie, în drumeție. Ei răspund cu nespusă bucurie îndemnului — hai la drum!

Cu cîntecul pe buze, școlarii din comuna Satchinez, raionul Sînnicolaul Mare au plecat să viziteze...

Băile Calacea

Văzînd noile bazine, sera cu flori multicolore, poienița și păduricea din împrejurimi, construcțiile moderne și confortabile ridicate în anii însoriți ai puterii populare, copiii au cunoscut un loc pitoresc în care oamenii muncii vin să-și petreacă frumoase zile de odihnă.

Cheile Bicazului

Lacul Roșu și alte frumuseți ale naturii patriei au fost locuri de popas în excursia făcută de elevii claselor a III-a B și C de la Școala de 8 ani nr. 3 din Piatra Neamț. „Nu vom uita niciodată ce am văzut", spun micii excursioniști, impresionați de frumusețile patriei noastre.

La Zău de Cîmpie

din raionul Luduș există o rezervație naturală de bujori. Locurile acestea încîntătoare au primit zilele trecute vizita școlarilor din comună. Cu acest prilej cîmpia a răsunat de voioșia jocurilor și cîntecelor pionierești.

Ca și acești copii, alte sute și mii de pionieri și școlari merg să cunoască bogățiile patriei, răspund și eu cu veselie: hai la drum!

unde DUNĂREA se întîlnește cu MAREA

de Al. Dinu Ifrim

Sulina a rămas undeva în urmă, departe, acolo unde apele dulci ale Dunării se îngemănează cu marea.

Ascult cîntecul ca de harpă al șuvoaielor ce se sfarmă în pereții vasului pe care mă aflu și în minte îmi răsună, ca un refren, un alt cîntec. Aud clar glasul celor două fetițe cunoscute cu cîteva ore înainte, surorile Dorina și Ludmila Matei, murmurînd cu emoție:

Te slăvim, Romînie, pămînt părintesc,
Mîndre plaiuri sub cerul tău pașnic rodesc.
E zdrobit al trecutului jug blestemat,
Nu zadarnic străbunii eroi au luptat,
Astăzi noi împlinim visul lor minunat.

Ochii celor două fiice de marinar venite în întîmpinarea tatălui, cu carnetele de note doldora de zece, cuprindeau, din port, depărtările Deltei, reflectau profundă admirație și mîndrie: visul minunat al marilor înfăptuiri care, sub conducerea partidului, au prins viață și se împlinesc și pe aceste meleaguri ale patriei, în Deltă.

Deschid carnetul de reporter și imaginile întîlnite se reconstituie una cîte una. Mila 23, Crișan, Maliuc — orășelul stuficol răsărit în anii noștri pe brațul Sulina — noile așezări stuficole și piscicole, Tulcea-veche și înnoitoare poartă de intrare în împărăția apelor cu egrete albe scînteind în umbra zidurilor de stuf.

Cîntec nou în Deltă

Cu ani în urmă, stuful, bogăție de neprețuit, creștea haotic pe malurile sumedeniilor de canale ce se întretaie în lung și-n lat, ca o țesătură de ape. Cules cu *tarpanul* — unealtă rudimentară pe care localnicii o foloseau prin tradiție de secole — stuful era întrebuințat îndeosebi pentru foc, la confecționatul gardurilor sau acoperitul caselor. Abia în anii puterii populare s-a trecut la o valorificare rațională. Cupele drăgilor au defrișat pădurile de sălcii nefolositoare, vechi, s-au ridicat diguri puternice în calea apelor, s-a lărgit rețeaua canalelor pe sute de kilometri distanță.

— Dar în privința agregatelor folosite la recoltatul stufului? l-am întrebat pe inginerul Vasile Stănică.

— Avem peste șase sute de tractoare, recoltoare. De reținut că în trecut nu exista în Deltă nici o mașină specială de recoltat stuf.

— Acum e verde stuful, probabil că-n toamnă începe noua campanie...

— Da, în octombrie. Mecanizatorii se pregătesc însă de pe acum. Repară agregatele, se amenajează noi platforme și depozite. Dintre mecanizatorii care s-au evidențiat în mod deosebit în campania de primăvară, amintim pe Tudor Șopîrlă, Condra Ifim, Lucian Filip, de la unitatea stuficolă Șontea, pe Marin Mocanu, de la Rusca. Cît privește transportul, o mențiune specială se cuvine echipajului de pe remorcherul „Plaur", condus de comunistul Nicolae David.

Mila 23

Moș Perfil se ridică de pe scaun, lăsînd cartea din mînă. Se desparte cam greu de paginile cărții, că-i place mult să citească, dar...

— E timpul, trebuie să sosească!

După ce mai dă o raită prin cherhana, să mai admire mașina de spart gheață, să vadă căzile curate ca lacrima, ce stau pregătite să primească peștele proaspăt, iese afară.

Nu trece mult timp și iată că frunzișul sălciilor din preajmă se mișcă și pe canalul care dă chiar la cherhana își face apariția primul pescar, apoi altul și altul... Lotcile se leagănă greoaie de încărcătură. Se află printre pescari și feciorul cel mic, care-i poartă numele. Deși e foarte tînăr — a terminat școala de 7 ani anul trecut — utemistul e la fel de priceput în tainele pescuitului ca și cei vîrstnici. Dă la o parte maldărul de stuf verde ce acoperă barca să țină răcoare și peștele prins în zori, în hățișurile de stuf, se zbate de parcă acum ar fi fost scos din apă. Pește de toate soiurile. Știucă, lin, caracudă, plătică, somn.

Pescarii de la Mila 23, ca și cei de la alte puncte piscicole, cunosc la fel de bine și pescuitul electric. De altfel, electricitatea este prezentă nu numai la cherhana. Becul electric strălucește în fiecare casă, iar aparatele de radio ca și cinematograful au intrat de mult în obișnuința pescarilor de la Mila 23.

Drumeție... pe apă

— Ei, gata, copii? întreabă Maria Carabin, instructoarea superioară de pionieri, privind șirul bărcilor trase lîngă mal.

— Gata! răspund băieții și fetele în cor.

Vislașii, Damian Constantin, Lovin Nicolae și alți pionieri, au și prins să plescăie apa cu lopețile.

— Dați-i drumul, spune instructoarea urcînd în barca din față.

Bărcile se desprind de mal, îndreptîndu-se pe canalul Litcov, avîntîndu-se în desișul trestiilor. Departe, într-o poieniță, se află cei zece stupi ai școlii, pe care copiii i-au dus acolo cu vreo săptămînă în urmă. Acum au pregătit niște stinghii de lemn pe care le vor fixa în fața urdinișurilor, să apere albinele de lăcomia fluturilor de noapte și a șoarecilor — musafiri nepoftiți la miere.

Admirînd florile ce smălțuiesc ierburile de o parte și de alta, urmărind zborul păsărilor, pionierilor le vine o idee: să organizeze un concurs fulger.

— Cine știe cîte specii de păsări trăiesc în Deltă? întreabă cineva.

— Trei sute, răspund mai mulți copii, deodată. Pelicanul, lebăda, dropia de deltă, fluierarul, egreta...

— Dar de ce îi spune egretă? se aude o voce autoritară din ultima barcă.

Răspunsul nu întîrzie să vină nici la această întrebare: pasărea cu penetul alb ca zăpada are la cap un fel de... egretă. O egretă albă, pe care și-o schimbă în fiecare primăvară.

De la floră și faună întrebările trec în alt domeniu.

— Care sînt satele din Deltă în care s-au construit școli noi în ultimul timp?

Grosu Eugenia, o pionieră inimoasă, dă să ridice mîna. A uitat că nu se află în clasă. O lasă repede în jos, îmbujorată. Răspunde cu precizie.

— Mila 23, Sfîntul Gheorghe, C. A. Rosetti, Chilia Veche, Ceatalchioi, Vulturul, Sfiștofca și... la noi, în Crișan.

Concursul „fulger" s-a încheiat abia cînd copiii au ajuns la poiană. Cunoștințele elevilor ar fi putut să aducă fără îndoială și alte precizări. Că numărul școlilor ca și al elevilor s-a dublat față de trecut, că malaria, molimă care făcea ravagii în rîndul pescarilor a fost complet lichidată, iar pe lîngă spitalele și dispensarele existente funcționează și două vase sanitare, echipate cu cadre medicale, care pătrund pînă în ultimul sat pescăresc, dînd consultații gratuite.

Jurnal de bord

Soarele s-a tras dincolo de perdeaua sălciilor tainice, în asfințit. Pe cer, dispuse în evantai, se proiectează, violente, săgeți de aur.

Călătoria fiind pe sfîrșite, Nazarie Ditco, comandantul vasului „Drubeta" adaugă în jurnalul de bord ultimele cuvinte: „O zi frumoasă, cu soare".

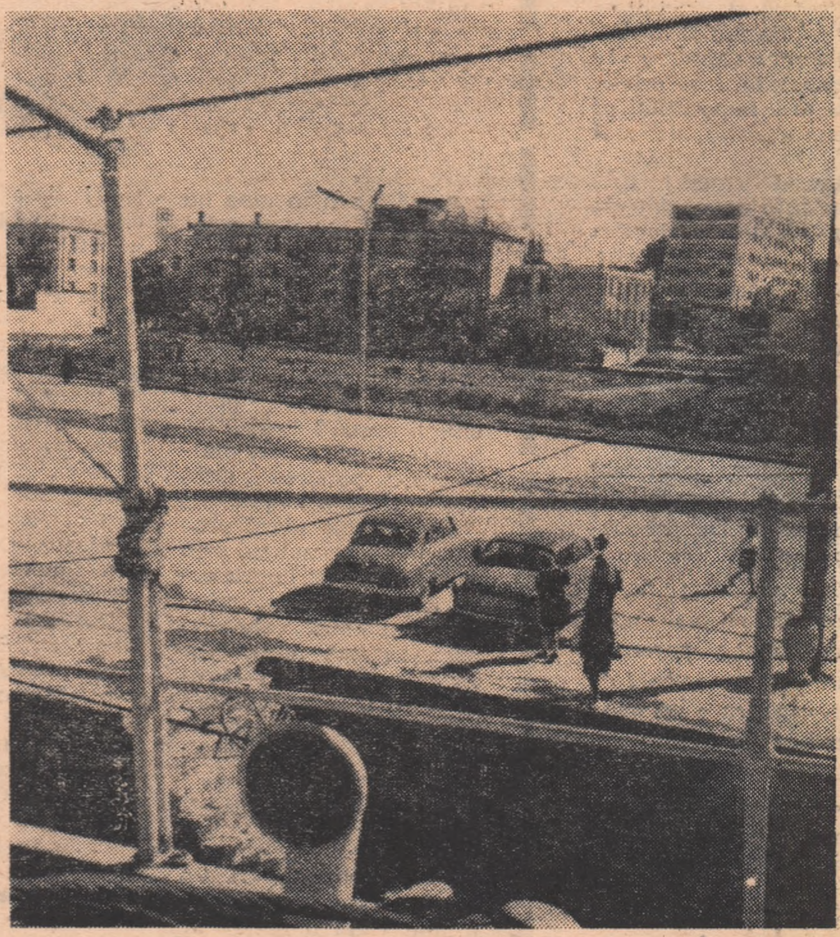
Mai sus, pe pagina de jurnal se văd notate cifre, nume de localități, satele unde a oprit vasul în drumul său de la Sulina la Tulcea, să descarce mărfuri destinate pescarilor.

— Numai în primele două săptămîni din luna curentă, din iunie, am transportat pentru magazinele din Deltă peste șaizeci de tone de mărfuri: pînzeturi, stofe, biciclete, aparate de radio. Zilnic fac cîte o cursă în Deltă. Dar... ia uitați-vă! spune comandantul, arătînd cu mîna înainte. Dincolo de cheiurile portului Tulcea, unde acostează numeroase vase, se văd răsărind luminile becurilor de neon. Frumoasele blocuri ridicate aici au schimbat cu totul vechea înfățișare a orașului, iar monumentala casă de cultură, terminată de curînd, i-a adăugat o nouă frumusețe arhitectonică. Dar Tulcea este în primul rînd un oraș industrial, cunoscut prin noile hale frigorifere, șantierul naval, fabrica „Dunărea" ca și combinatul de prelucrare a peștelui, cel mai mare de acest fel din țară.

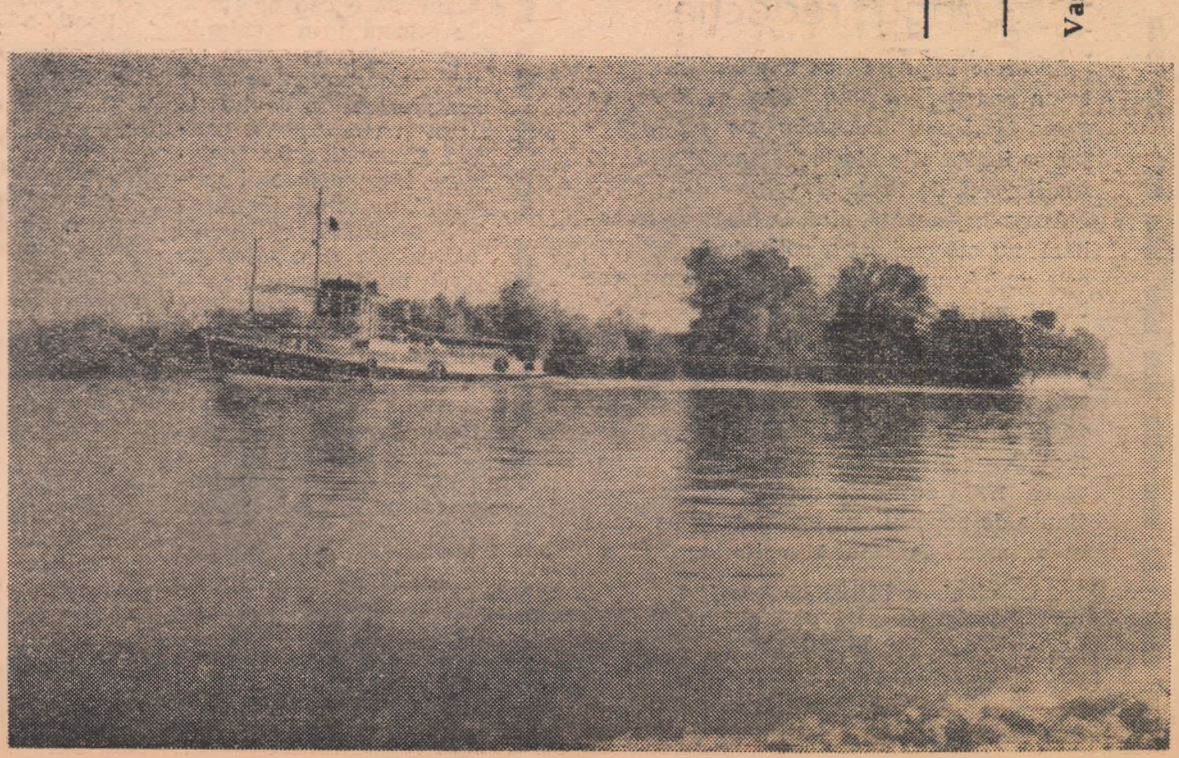
Datorită politicii înțelepte a partidului nostru, Delta Dunării, asemenea celorlalte meleaguri ale patriei noastre socialiste — Țara Oașului sau Țara Moților, Valea Jiului sau meleagurile Bistriței — a cunoscut în anii puterii populare o necontenită înnoire.

Și nu-i mîndrie mai mare ca aceea de a fi părtaș acestor vremi minunate. Să poți spune asemenea celor două școlărițe:

Nu zadarnic străbunii eroi au luptat
Astăzi noi împlinim visul lor minunat.

Noi construcții de locuințe la Tulcea, văzute din port.

Vas transportînd stuf din Deltă.

Cu planul semestrial îndeplinit

L A Z I . . . L A Z I . . .

Oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării muncesc cu entuziasm pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist.

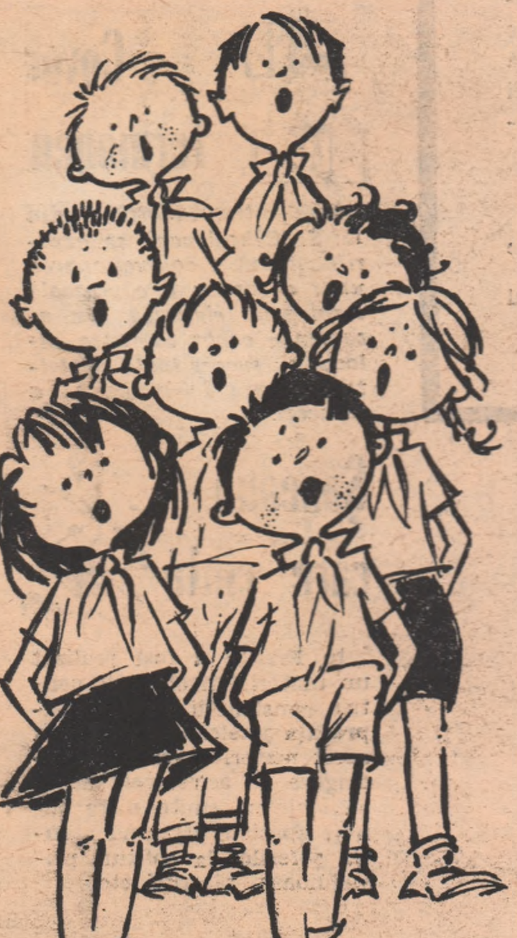
Numeroase colective din fabrici și uzine au raportat, în aceste zile, îndeplinirea planului semestrial. Astfel, oțelarii de la Hunedoara au înscris pe agenda înfăptuirilor lor o importantă victorie: îndeplinirea cu patru zile înainte de termen a planului pe primul semestru al anului la producția globală și marfă.. Prin folosirea mai judicioasă a agregatelor, harnicii siderurgiști hunedoreni au produs, de la începutul anului și pînă acum, cu 31 000 tone de oțel mai mult decît în primele șase luni ale anului trecut.

Succese importante au obținut și constructorii din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor care, de asemenea, au îndeplinit înainte de termen planul semestrial de producție. Din economiile de materiale realizate de ei peste prevederi, s-ar putea acoperi necesarul de cherestea pentru construcția a încă 90 000 apartamente.

Lucrătorii din industria ușoară bucureșteană și-au îndeplinit planul producției industriale pe primul semestru al anului în curs la data de 26 iunie. Pînă la sfîrșitul semestrului, ei au produs peste plan 1 200 000 mp țesături de bumbac, in, lînă și mătase; 200 000 bucăți tricotaje de bumbac; 165 000 perechi de încălțăminte; confecții în valoare de 27 000 000 de lei și altele.

Revizuite pînă la cel din urmă amănunt, autocamioanele IRTA București au primit viza „Bun pentru transportul cerealelor pe anul 1964".

Mozaic

Cel mai mare ceas din lume

se găsește în R. D. Germană, la intrarea portului Rostock. Greutatea lui este de 7 mii kilograme, iar diametrul cadranului de 4 metri. Ceasul are patru laturi, adică 4 cadrane, iar timpul pe care îl indică se poate vedea atît de pe uscat cît și de pe mare.

Legume proaspete

În Antarctica, vara soarele este la fel de puternic ca, de exemplu, în părțile de sud ale Tașkentului. Dar solul înghețat al Antarcticii nu absoarbe din această căldură decît 8 la sută. Membrii expediției sovietice au adus pămînt în coșulețe mici în care au cultivat diferite zarzavaturi. Iată că și în împărăția ghețurilor veșnice se pot găsi legume proaspete.

„Solnița" uriașă

Insula Ormuz din golful Persic se compune numai din sare de bucătărie. Insula este situată la 90 de metri deasupra nivelului mării, iar latura ei este de 30 km. Pe această insulă „sărată" nu crește nici un fel de iarbă.

Cîți ani au?

Locuitorii grupului de insule pe nume Mergui din Birma de sud nu îmbătrînesc, ci „întineresc" an de an. Copilul, la naștere, primește 60 de ani, iar la împlinirea unui an de la naștere scade un an. Deci, copilul la vîrsta de 1 an, — după aceste socoteli originale — are 59 de ani. Și așa se scade cîte un an. Cine apucă să trăiască 60 de ani sărbătorește, de fapt, ziua de naștere „zero", și după regulile merguiene, mai „capătă" încă zece ani.

La Lucenec (Slovacia)

Inaugurarea unui „Parc al prieteniei cehoslovaco-romîne"

Cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a înființării organizației de pionieri din R. S. Cehoslovacă, în orașul Lucenec din Slovacia a fost inaugurat „Parcul prieteniei cehoslovaco-romîne". Parcul este amenajat lîngă monumentul ostașilor romîni căzuți în războiul antihitlerist.

În cuvîntarea rostită la mitingul care a avut loc cu această ocazie și la care au participat peste 2 500 de persoane, Ondrej Bartle prim-secretar al Comitetului organizației raionale Lucenec a P.C. din Slovacia, a elogiat faptele de arme săvîrșite de armata romînă în luptele duse pentru eliberarea Cehoslovaciei. „Departe de patrie — a spus el — ostașii romîni au dat dovadă de un înalt simț patriotic și internaționalism proletar, jertfindu-și viața pentru noi, pentru fericirea noastră, a tuturor. Deși cei care au căzut pe cîmpul de luptă pentru eliberarea Cehoslovaciei nu se vor mai întoarce, jertfa lor va ține mereu trează în inimile noastre recunoștința ce le-o purtăm. Niciodată nu-i vom uita pe cei care s-au jertfit pentru ca noi să putem construi o viață nouă și fericită copiilor noștri".

În preajma etapei finale a concursului cultural-artistic al pionierilor și școlarilor

REPETIȚII... REPETIȚII...

Treceam prin fața Școlii generale de 8 ani nr. 3 din București. La un moment, sînt oprită de un cîntec cunoscut. Zbura pe ferestrele larg deschise ale unei săli, pînă-n stradă, se strecura prin frunzele pomilor, încetinea graba trecătorilor.

Am urcat repede scările. Doream să fac cunoștință cu interpreții „Repetiției pentru concert", de Mozart. Am deschis ușa sălii: o încăpere mare, ca atîtea altele; un grup numeros de copii, circa 80 la număr, cu privirile ațintite ca una singură la bagheta profesorului lor, își unduiau vocile în melodia cînd lină, cînd tumultuoasă.

Un semn, și șuvoiul de glasuri e întrerupt.

— De ce nu cîntați cu o octavă mai jos?

Și după acest scurt intermezzo, din nou repetiție la „Repetiția pentru concert".

Glasul unei fetițe de-o șchioapă (am aflat apoi că o cheamă Inoan Virginia și că e în clasa a VI-a B) se ridica plin de căldură și melodie peste corul pe șapte voci al copiilor.

Din nou tăcere. Cîteva note scurte la pian, și copiii intonează cîntecul „Cîntăm partidul". Desprindeai cu ușurință, din claritatea vocilor, versurile închinate făuritorului celor mai înalte idealuri: „Cîntăm partidul / cea mai mîndră floare / ce plaiul țării-ntreg l-a-mpodobit".

Și corul e reluat o dată, de două ori. Ca o încununare a repetiției — cîntecul „Luminoasă zi de august", a cărui muzică aparține profesorului Alexandru Pleșca, dirijorul lor.

Trei cîntece: „Cîntăm partidul", „Luminoasă zi de august" și „Repetiție pentru concert", pe care pionierii Școlii generale de 8 ani nr. 3 din Capitală le pregătesc pentru faza pe țară a concursului cultural-artistic al pionierilor și școlarilor.

Săptămînal ei vin de două ori la școală. O oră-două de repetiții și apoi o plimbare, în grup, la parcul Herăstrău.

Am discutat cu președinta unității, pioniera Cenușe Elisabeta. „Rareori se întîmplă să lipsească cineva de la repetiții. Cu toții vrem să ridicăm prestigiul școlii, la faza pe țară". Tot de la ea am aflat că în școala lor e o tradiție ca pionierii să se prezinte bine la concurs: în fiecare an, la cor, au ieșit fruntași pe raion; în 1961 — primii pe Capitală și acum, din nou, primii pe Capitală, ceea ce le dă dreptul să se prezinte la etapa finală pe țară.

Strădaniile și dorința de a ieși victorioși sînt evidente. Repetițiile continuă pînă pe 15 iulie, ziua începerii concursului. Le dorim succes!

Desene: RAISA IUSEIN

MARTA CUIBUȘ

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

Instalația de foraj 3DH-200, produsă de Uzinele „1 Mai"-Ploiești. Recent, la Tîrgul internațional de primăvară de la Leipzig, ea a primit Medalia de aur.

Vă prezentăm:

UZINELE „1 MAI"

La Tîrgul internațional de la Leipzig, din anul acesta, Uzinele „1 Mai" din Ploiești obținea una dintre cele mai elogioase aprecieri: Medalia de aur pentru cea mai modernă instalație de foraj, instalația 3DH-200. Recunoscute azi atît pe plan intern cît și peste hotarele țării, Uzinele „1 Mai" realizează un utilaj petrolier — de foraj și de extracție — răspunzînd prin performanțele sale tehnice celor mai moderne solicitări: foraj rapid, la adîncimi din ce în ce mai mari, scheme de montaj și transport cît se poate de simple, o mare eficiență și siguranță în exploatare.

Primele noastre instalații de foraj, foarte apreciate în urmă numai cu cîțiva ani, T-50, 2DH-75, 4LD-150 — (și aici s-ar cuveni, poate, o explicare a inițialelor: „T" — transportabilă; „2D" sau „4D" indicînd numărul motoarelor Diesel: „H" — cu convertizor hidraulic; „L" — transmisie cu lanțuri) reprezintă, în istoria Uzinelor „1 Mai" o etapă depășită. Sarcina la cîrligul macaralelor de 50, 75 sau 150 de tone a crescut continuu; la 3DH s-a ajuns la 200 tone, iar la instalațiile în curs de proiectare depășesc această sarcină. În paralel s-a statornicit tot mai mult și folosirea transmisiilor hidraulice ducînd la simplificări în schema instalației, evitarea șocurilor la motor și obținerea, în sfîrșit, a unor viteze diferite de foraj.

Uzinele „1 Mai" livrează în prezent instalațiile petroliere cu întreg echipamentul auxiliar: instalații de prevenire a erupțiilor, cu acționare manuală sau electrică, pompe de noroi, mese rotative, capete hidraulice, turbine de foraj, agregate de cimentare, sape cu role și sape cu lame.

Preocupat continuu de modernizarea echipamentului, colectivul de concepție al uzinei — și în primul rînd sectorul constructorului-șef — se străduiește să îmbunătățească parametrii instalațiilor.

Un merit special în activitatea uzinei revine și sectorului de automatizare și modernizări, condus de tehnicianul Iosif Lisovschi, Laureat al Premiului de Stat. Dintre lucrările acestui colectiv aflate în curs de realizare, putem aminti transformarea unor mașini de mortezat în mașini de prelucrat roți dințate, cît și realizarea unui agregat cu 3 axe pentru prelucrarea simultană a unor piese de la pompa Triplex.

Introducerea de noi procedee tehnologice ca, creițuirea [1]) arc-aer, turnarea în cochile [2]), matrițarea închisă, călirea prin curent de înaltă frecvență — au însemnat, la rîndul lor, tot atîtea perfecționări ale utilajului și au contribuit direct la creșterea productivității.

În urmă cu 20 de ani, utilajul Romîniei petroliere, raportat la tehnica mondială, putea fi considerat învechit. În cel de-al 20-lea an de la eliberarea țării sîntem stăpîni și creatori ai unei industrii proprii, moderne, de utilaj petrolier. Prilej de mîndrie colectivă și de mîndrie pentru colectivul uzinei care a știut să răspundă noilor solicitări ridicate azi în fața industriei noastre petroliere, să cucerească stima și aprecierea unanimă în afara hotarelor țării.

Ing. D. DORIAN

[1]) creițuire = curățarea piesei pe locul unde se face sudura.
[2]) cochile = forme în care se toarnă metalul topit.

Gh. Munteanu - Murgoci

(1872 - 1925)

De numele lui Gheorghe Munteanu-Murgoci, unul dintre marii geologi pe care i-a avut poporul romîn, este legat progresul studiilor geologice din țara noastră.

Fiu de oameni simpli — tatăl său era cioban — Gheorghe Munteanu-Murgoci a văzut lumina zilei pe malul Dunării, în localitatea Măcin.

Coborînd cu oile de la munte, în Bărăgan, familia de păstori a lui Gheorghe Murgoci și-a sporit numărul cu încă un copil, Gheorghe. Ca și ceilalți frați, și el a trăit în mijlocul naturii, prin pădurile de tei sau de brazi, ori prin grădinile din apropierea Dunării, acolo unde tatăl său își ținea turma de oi. De mic copil, Gheorghe iubea natura, cîmpia și balta, munții pe care deseori i-a suit. Cînta din fluier păstorilor și-i plăcea să deseneze frumusețile naturii. Dragostea de natură l-a făcut mai tîrziu să îmbrățișeze meseria de geolog. Școala primară a urmat-o în satul natal, după care absolvă liceul „Nicolae Bălcescu" din Brăila. În anul 1891 se înscrie la facultatea de științe (secția fizico-chimice), a universității din București. Deși specialitatea lui era fizica și chimia, Gheorghe Munteanu-Murgoci este atras de mineralogie și petrografie, științe legate în special de cercetarea terenului, nu numai de analize și studii de laborator. Terminîndu-și studiile, el lucrează cu pasiune la cercetarea munților Măcinului și a Carpaților Meridionali. După puțin timp, pentru completarea studiilor de petrografie și mineralogie, Murgoci este trimis la specializare la universitatea din Viena, apoi la universitatea din München, unde își susține teza de doctorat care cuprindea studii asupra masivului Paring. Întors în țară, el lucrează la început ca profesor secundar, asistent, șef de lucrări, iar apoi ca profesor la Universitatea din București. Paralel, el este și șeful secției de agrozoologie a Institutului Geologic al Romîniei.

Cu mare pasiune și dragoste față de muncă, Murgoci s-a ocupat de pregătirea de noi cadre de geologi, îndrumînd studenții, explicîndu-le importanța practicii științifice a geologiei. Întreaga sa viață, minuțios organizată, și-a petrecut-o pe teren, studiind solul și subsolul Romîniei, lucrînd în laborator, la catedră, ocupîndu-se cu grijă și atenție de formarea de noi cadre de geologi. Inteligența, perseverența și conștiinciozitatea în tot ceea ce a făcut sînt trăsături care îl caracterizau pe acest mare om de știință romîn, figură luminoasă în istoria științei romînești.

M. NEGREA

Din toată lumea

Rachete din material plastic

În numeroase țări ale lumii se fac experiențe în vederea realizării unor rachete din material plastic. În U.R.S.S. și S.U.A. s-au și obținut unele succese pe acest drum. O asemenea rachetă prezintă avantaje în comparație cu rachetele metalice folosite în prezent pentru explorările meteorologice și geofizice:

1. Ajunsă la destinație se distruge de la sine prefăcîndu-se în pulbere, așa încît resturile sale nu pot provoca pagube, căzînd pe Pămînt (instrumentele de măsurat de pe bord coboară pe Pămînt cu ajutorul unei parașute).

2. Este cu 25-30 la sută mai ieftină decît rachetele metalice folosite pînă în prezent.

3. Este mai ușoară, iar raportul dintre greutatea totală și încărcătura utilă este mai avantajos decît la rachetele tradiționale.

4. Cu aceleași dimensiuni ca ale unei rachete metalice se poate atinge o înălțime dublă.

Covor termogen

În întreprinderile din R. S. Cehoslovacă se experimentează confecționarea unui covor cu o căptușeală termogenă electrică. Un asemenea covor va putea înlocui cu succes toate celelalte mijloace de încălzire a camerei.

Șoseaua care cîntă

În Franța a fost realizat un material neobișnuit pentru construcții rutiere. Suprafața șoselei construită din acest material, venind în atingere cu anvelopele autovehiculelor, emite niște sunete speciale atrăgînd atenția șoferilor la cotituri primejdioase, răscruci etc.

Cea de-a XIV-a ediție a Cupei „Scînteia pionierului" la natație

(urmare din pag. 1)

Categoria I (9—11 ani):

— 33 m liber
— 33 m bras
— ștafeta 4×33 m liber

Categoria a II-a (12—14 ani):

— 66 m liber
— 66 m bras
— ștafeta 4×66 m liber

La concurs nu pot participa înotători legitimați. Trebuie reținut că un concurent poate participa numai la o singură probă individuală și la ștafetă.

În finala pe Capitală, comisia de organizare va acorda premii primilor trei clasați la fiecare probă, iar organizația raională de pionieri care va totaliza cele mai multe puncte în clasament va primi Cupa „Scînteia pionierului" la natație.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI DIN BUCUREȘTI! Participați în număr cît mai mare la cea de-a XIV-a ediție a Cupei „Scînteia pionierului" la natație!

Să învățăm să înotăm

fig. 1

Ce trebuie să faceți, copii, pentru a ajunge să înotați în procedeul denumit „liber"?

Se alege un lac cu apă caldă, liniștită și adîncă de cel mult pînă la șold. Pentru început ne obișnuim cu apa, jucîndu-ne în ea „de-a prinselea", „cine stropește cel mai mult", ghemuindu-ne sub apă (foto 1). Este obligatoriu să băgăm capul sub apă; fără asta nu putem trece mai departe. Cu capul afară din apă inspirăm mult aer în piept, apoi ne ghemuim sub apă și dăm drumul la aer. Repetăm de mai multe ori exercițiul pînă ne-am obișnuit, căutînd în același timp să stăm cît mai mult sub apă. Nu uitați, în apa limpede ochii se țin deschiși.

Vă alegeți un partener pentru joacă; el aleargă prin apă, iar voi, ținîndu-vă de mîinile lui, căutați să plutiți bătînd din picioare.

Și acum să încercăm să plutim singuri. Ne umflăm pieptul cu mult aer și ne ghemuim sub apă; lăsăm tot corpul moale și vom vedea că apa singură ne ridică la suprafață. După ce ne-am convins că e foarte ușor de stat pe apă, vom face pluta pe piept, împingîndu-ne ușor de pe fundul apei în sus și înainte, cu corpul întins și capul între brațe. Nu stați încordați; lăsați capul moale și va fi mult mai ușor.

La marginea apei, acolo unde ea e foarte puțin adîncă, sprijiniți palmele pe fund, întindeți picioarele înapoi și ridicați-le în sus. Învățăm mișcarea picioarelor: ele se mișcă alternativ de sus în jos, din șold, îndoind ușor și genunchii. La început, vi se va părea că e mai ușor să mișcați numai genunchii; dacă faceți așa, nu veți ajunge niciodată înotători. Cînd piciorul se duce în jos, genunchiul e puțin îndoit, ca apoi să se întindă brusc și așa este readus în sus (foto 2). Labele picioarelor sînt tot timpul cu vîrful înainte și călcîiele depărtate; ele nu se scot din apă.

Să nu vă plictisiți repede de acest exercițiu, pentru că e foarte important. Repetați-l pînă vă veți convinge că-l faceți bine și, deci, nu mai trebuie să vă gîndiți la mișcare.

Să învățăm acum mișcarea brațelor care e puțin mai complicată. Vă vom descrie drumul ce-l face un braț prin apă, iar apoi prin aer. Brațul se introduce în apă întins înainte, cu cotul ușor ridicat pentru ca palma să intre prima; îndoim apoi brațul din cot, trăgînd palma prin apă înspre corp, în așa fel încît să treacă pe sub piept, prin mijlocul lui; în continuare, cotul se întinde, palma merge lateral și printr-o mișcare de împingere ea iese afară din apă, ca și cum am scoate mîna din buzunarul pantalonului. La suprafața apei, brațul printr-o mișcare ușoară, neîncordată, se duce înainte. „Mișcarea" este alternativă: cînd un braț merge prin apă, celălalt merge la suprafață și așa mai departe.

Ca să învățăm bine, facem aceste mișcări, mai întîi pe uscat și apoi în apa mică, stînd cu picioarele pe fund și corpul aplecat

fig. 2

înainte (foto 3). Continuăm exercițiul cu ajutorul unui partener care ne ține de picioare, astfel ca să plutim pe apă și apoi executăm singuri din poziția de plutire.

Treptat, după ce am ajuns să stăpînim bine mișcarea brațelor, vom încerca să o combinăm cu bătaia picioarelor.

Dar ca să putem înota distanțe mai mari, trebuie să știm să respirăm; să vedem cum facem aceasta. În momentul cînd brațul se scoate din apă, se răsucește ușor capul spre partea brațului respectiv, în așa fel ca gura să ajungă la suprafața apei și atunci inspirăm; dăm afară aerul în momentul cînd același braț se mișcă prin apă. Niciodată capul nu e orientat între brațe, cu bărbia în piept; el se ține ușor ridicat în sus, putînd astfel să fie mai ușor îndreptat înspre o parte.

Deci, dragi copii, folosiți zilele călduroase și faceți-vă din acest minunat element al naturii — apa — un prieten.

Prof. AUREL URMUZESCU
antrenor federal de natație

fig. 3

Adeverință de primire

Puștiule!...

Mircea Sîntimbreanu

Nu-mi place acest cuvînt, iar vocativul lui mă indispune de-a dreptul. Cînd e folosit de cîte un pionier față de cei mici discerni în declinarea sa, la toate și în toate cazurile, un pic de îngîmfare, puțin dispreț. „Puștii" alcătuiesc un public generos: inima lor își revarsă admirația ca rîurile primăverii prea plinul și te ridică în slăvi fără să-ți pună întrebări de.. control, nenicule...

De aceea, uneori, un asemenea „nene" catadicsește să-i strîngă sub aripile sale ca o cloșcă, dar fără să uite nici o clipă că el este totuși... un șoim! Și cînd nevoia lui de public sau de... curieri a dispărut se aude semnalul de risipire: „Puștimea, îmbarcarea! Ridicați ancora!" Momentul de slăbiciune a trecut, țara piticilor a rămas în urmă. A fost o joacă, acum te apuci din nou de treburile tale serioase, importante. Iar un om serios ce are el de-a face cu... puștii?

Ei bine, prea timpuriule „nene", îngăduie-mi totuși să ridic unele probleme.

Întîi ar fi de remarcat că există o ierarhie a vîrstelor. Ai 12-14 ani deci te consideri un „general" al puștimii. Din oficiu. Dar pentru cineva care are 18 ani nu ești și dumneata un puști? Sau poate îi socotim „puști" pentru că ei nu au încă înaltele tale cunoștințe de istorie, matematică etc? Dar ei învață, își fac temele lor, *sînt sîrguincioși. Și atunci între un omuleț în al cărui caiet temele sînt caligrafiate ca pentru o expoziție și un flăcăiandru ce își copiază zorit temele în recreație de la colegi „binevoitori" care din doi e mai puști?.*

Și încă... A-i zice cuiva „puști", parcă nu e lucrul cel mai grav. Dar a te purta cu el ca atare, a-l bruftului, a-i ordona, fără încetare, a te opri lîngă el doar din lipsa unei companii și a-l abandona de îndată ce o tovărășie mai interesantă se profilează la orizont, a socoti că îți pierzi vremea cu el etc., — de-abia atunci încep acele atitudini contra cărora merită să înmuiem penița în acid. Merită. Căci comparați aceste atitudini de ușurelnic dispreț cu cele dictate de căldura inimii de prietenie sinceră, neprefăcută a celor mai mulți dintre cei mai mari față de cei mai mici, de ocrotire, de permanentă preocupare de a le spori bucuria. Îi învață un joc sau un cîntec nou, le povestesc ceva la cercul de basme, poate văzîndu-l pe vreunul din ei singur la colțul blocului îl iau cu ei la un film sau la o scurtă plimbare, îi învață să meargă cu bicicleta sau măcar... le arată respect. Da. Căci nu-mi pot închipui respectul față de cei din jur împărțit la două robinete cu apă caldă și rece: respectuos cu cei mari, arogant cu cei mici. Acesta e începutul servilismului și al despotismului.

Poate că folosirea cuvîntului „puști" e doar un apelativ de care nu te poți dezbăra. În acest caz, poartă-te cu ei ca și cum ți-ar fi prieteni, tovarăși. O să le afli curînd numele: Nicu, Petrișor, Nelu. O să ai curînd sentimentul că îți sînt un fel de frați mai mici. Și în orice caz, ei vor avea sentimentul că tu le ești un frate mai mare. Cum să te apropii de ei? Pionierește.

Am în față, de pildă, scrisoarea Gabrielei Laszlo *din Timișoara de la Școala medie nr. 5. Ea ne scrie despre o întîlnire a colegilor ei (clasa a VII-a A) cu cei din clasa I C de la Școala „Eftimie Murgu". Întîlnirea a avut loc la Casa pionierilor și s-a desfășurat sub calda și atît de nimerita chemare adresată celor mici „Bine ați venit. Hai, intrați, nu vă sfiiți!". Cei mari pregătiseră o serbare: cîntece, recitări, povești, amintiri, discuții despre cravata roșie... În sinea lor, nemărturisit poate, aveau pe lîngă mulțumirea firească și sentimentul că „puștii" vor rămîne cu gura căscată. Ei bine, corespondenta noastră are sinceritatea să recunoască faptul că cei care au rămas în această clasică poziție a uimirii au fost chiar ei, cei mari. Cei mici le-au mulțumit printr-un program artistic al lor. Și n-a fost o replică de formă, căci adaugă în încheiere Gabriela: „Nici nu ne venea să mai plecăm, dar ceasul era neînduplecat. Cu mare părere de rău* ne-am despărțit".

E singurul lucru din corespondență de care îmi permit să mă îndoiesc. Nu s-au despărțit, sînt sigur, și nici nu se vor despărți curînd. Aș putea să-mi imaginez ziua cînd peste ani și ani, cei dintr-a I C de acum, ajunși prin clasa a VII-a sau a VIII-a vor întîmpina și ei alți prichindei la Casa pionierilor sau aiurea, cu aceleași cuvinte: „Hai, intrați, nu vă sfiiți!" E o admirabilă ștafetă a prieteniei pionierești ce merită să fie purtată fără popas. Iar pînă atunci, lucrurile se vor petrece, sînt sigur în așa fel încît chiar dacă de pe buze în virtutea obișnuinței, colegii Gabrielei vor mai scăpa cîte un „puștiule", în adîncul inimii vor adăuga de fiecare dată un: „Bine te-am găsit!"

Și în această combinație parcă e altceva.

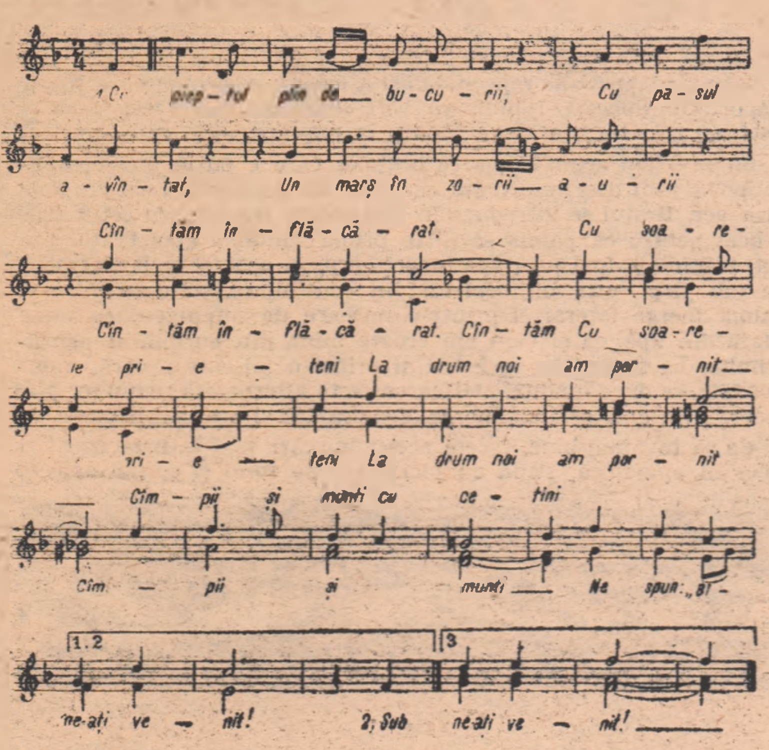

Desene: **GH. MARINESCU**

Cu soarele prieteni

MARŞ PIONIERESC

Versuri: **Mihail Cosma** Muzica: **Florin Staicu**

Cu pieptul plin de bucurii,
Cu pasul avîntat,
Un marş în zorii aurii
Cîntăm înflăcărat.

Refren :

Cu soarele prieteni
La drum noi am pornit,
Cîmpii şi munţi cu cetini
Ne spun : „Bine-aţi venit !"

Sub steagul nostru fluturînd
Ca o văpaie-n zări,
Să te cunoaştem, scump pămînt,
Venim din depărtări.

Refren....

E tot mai plin de noi comori
Al patriei meleag ;
Din plaiul ei culegem flori
Pentru partidul drag !

Refren...

În tabără

Text: **Romeo Iorgulescu** Muzica: **Temistocle Popa**

În tabără, pe seară,
Noi stăm în jurul focului,
Un greier, la chitară
Ne cîntă rapsodia lui.

Se spun poveşti şi glume
Şi corul murmură voios,
Că parcă nu-i pe lume
Un cînt mai vesel, mai frumos.

Nicu-i somnoros,
Însă ce folos
La urechea lui trompeta
sună... sună...

Oricît ar dori
Nu poate dormi
Cînd e-atîta rîs şi voie
bună... bună...

În tabără, pe seară,
Noi stăm în jurul focului
Şi timpul parcă zboară
Pe-aripa caldă-a cîntului...

Joc de teren

Întîlnirea PATRULELOR DE RECUNOAŞTERE

Jocul este destinat pionierilor de vîrstă mijlocie sau mare. Locul cel mai potrivit pentru acest joc este o pădure cu tufişuri

Jucătorii se împart în două grupe, în aşa fel ca în fiecare grupă să nu intre mai mult de

zece jucători, denumiţi convenţional „patrule de recunoaştere".

Se alege un teren care să satisfacă cerinţele jocului. În limita posibilităţilor, e bine ca locul să fie mărginit în părţile laterale de un cîmp, un rîu, un drum ş. a. (cu o lăţime de 300-400 m) Arbitrii plasează grupele la o depărtare de cel puţin o jumătate de kilometru una de alta Fiecare grupă îşi alege locul pentru statul ei major, şi îl însemnează cu un steguleţ.

Steguleţul este înfipt într-un stîlp înalt de 1-1,50 m, astfel ca el să poată fi văzut de la o depărtare de 100-150 paşi.

Cînd se dă semnalul convenit, copiii din ambele grupe încep să se îndrepte unii spre alţii, cu multă băgare de seamă, în aşa fel ca să nu fie văzuţi de adversar, străbătînd unele locuri tîrîş, altele prin salturi scurte, şi folosindu-se pentru a se camufla de trunchiuri de copaci, de moviliţe, de tufişuri sau gropi întîlnite în cale.

Sarcina fiecărui jucător este să se strecoare în statul major al „duşmanului" fără să fie observat de adversar. Dar nu este destul să rămîi neobservat ; fiecare jucător trebuie să descopere măcar o singură persoană din grupa adversarilor

Grupa care va îndeplini cu mai mult succes aceste două sarcini, va obţine rezultatele cele mai bune, în joc.

...În pădure e linişte. S-ar părea că nu e nimeni. Numai o ureche foarte fină va auzi un foşnet uşor de frunze uscate sau un trosnet de rămurea. Iată, s-a mişcat o tufă, s-a ivit o siluetă care a dispărut într-o clipă. Sînt patrulele care se strecoară

La sfîrşitul drumului, patrula — căutînd să treacă neobservată — trebuie să descopere steguleţul care îi va indica locul unde se află statul major al „duşmanului". Trebuie să se îndrepte într-acolo. La comandament se află arbitrul, căruia patrula îi comunică rezultatele misiunii de recunoaştere, adică pe care dintre patrulele adversarilor le-a văzut în drumul său. Arbitrul îşi desface lista şi face însemnările corespunzătoare.

Ce fel de listă e aceasta şi ce fel de însemnări sînt în ea ?

Pentru ca rapoartele patrulelor să fie exacte şi să nu aibă loc neînţelegeri, se pune următoarea condiţie :

Înainte de începerea jocului, pionierii din fiecare grupă se înţeleg (în taină, ca să nu fie

auziţi de „adversari") să-şi pună cîte ceva pe cap, care le va servi drept un semn de recunoaştere. Unul îşi pune — de pildă — o coroniţă de flori galbene, altul din margarete albe, al treilea îşi înfăşoară capul cu un prosop, altul îşi pune cascheta cu cozorocul în spate, altul îşi leagă pe cap o batistă şi-şi pune o ramură verde în chip de pană ş.a

Aici, copiii vor trebui să-şi pună fantezia la contribuţie.

Acestea sînt semnele de recunoaştere ale patrulelor din grupă pe care arbitrul şi le va nota în carnet.

După ce o patrulă ajunge la comandamentul „duşmanului", va raporta acest lucru, dar nu va trebui să spună numele celor pe care i-a zărit, ci va descrie numai semnele lor de recunoaştere.

„Am văzut doi, vor spune cei din patrulă. Unul avea o coroană de frunze verzi, iar altul avea falca legată de parcă-l dureau măselele". Arbitrul se va uita în carnet : „da". Va să zică aşa este cum a spus patrula. El îşi va însemna : „cutare jucători au fost descoperiţi de către cutare".

Fiecare grupă are un şef Acesta nu merge în recunoaştere cu ceilalţi, ci îşi alege un loc pe care şi-l face punct de observaţie şi, bineînţeles, se camuflează cît mai bine. Fireşte că el nu-i va vedea decît pe cei care trec prin apropiere ; se poate întîmpla totuşi ca pe acolo să treacă mai mulţi copii Alegerea unui post de observaţie într-un loc cît mai potrivit acestui scop depinde foarte mult de priceperea şefului de grupă

Cînd una din grupe reuşeşte să pătrundă în întregime în comandamentul „duşmanului", se

Desene : **PUIU MANU**

dă un semnal. Cînd se adună şi a doua grupă, se dă al doilea semnal, ceea ce înseamnă că jocul s-a terminat.

Arbitrii adună cele două grupe.

Acum se pot da rezultatele jocului. Este un lucru foarte vesel, care le promite copiilor multe surprize. Numai acum jucătorii vor putea afla cum şi-a îndeplinit fiecare sarcina.

1. Pentru fiecare patrulă „adversă" zărită, jucătorul capătă două „puncte", iar pentru descoperirea postului de observaţie, trei „puncte".

Cînd se fac comunicări asupra postului de observaţie trebuie să se indice precis locul unde se află acesta.

2. Şeful grupei capătă un „punct" pentru fiecare patrulă „adversă" descoperită de la postul de observaţie. Cu o bună vizibilitate a terenului şi dacă ai şi un binoclu, poţi vedea multe.

3. Patrula care a reuşit să se strecoare fără să fie văzută de nimeni, capătă cinci „puncte" suplimentare.

Cîştigă grupa care are mai multe „puncte."

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA : Bucureşti Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"

40361